

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečur, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za meec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Rusija in Nemčija.

„Praviljstvennij Vjestnik“ svaril je ruske časopise, naj nikar ne napadajo Nemčije. „Russkoje Djeio“ objavilo je v poslednji številki članek, s katerim odgovarja na dotični communiqué ruskega oficijalnega lista. Dotični članek slove:

„Da, treba je mnogo državljanskega poguma, mnogo samozatajevanja, da spolnimo višjo npravstveno dolžnost in ne pademo v skušnjava vsled izjave z dne 3. decembra. Res je skušnjava velika, kajti vsemogočna vlada glasno proglašala svojo misel. Zasobnik, časnikar, britko čuti, da ta misel ni prava, da se ne strinja s čuvstvi 100 milijonov broječega naroda. Dozdeva se mu, da narodnega čuvstva ni izrekla vlada, v tem resnem zgodovinskem trenutku, da ga torej mora izreči zasobno časopisje, pred vsem ono samo, ko so njegovi sobratje izgubili pogum in utihnili. To časnikarstvo čuti, da ga sedaj vleče v borbo, vleče z nepremagljivo silo kajti zagotovljena mu je zmaga, če bi tudi vsemogočna vlada utegnila porabiti svojo oblast in prepovedati daljše izhajanje lista. Kaj to, če se ustavi izhajanje lista, če jutri njegovo ime gromi po vsej Rusiji in bode v borbi mej njim in vlado npravstvena moč sto milijonov src na njegovej strani, ne pa na vladnej.“

Dočakali smo tako trenutje. Na misel so nam prihajale besede dragega učitelja:

„Učelj hotja odnašdi

Ti bojevoj ne svedal žaždi,

Tebja pa borbu ne uveklo?“

Preudarili smo vso stvar, in iz ljubezni do domovine odrečemo se radi tej borbi, premagamo vse skušnjave, in odrečemo se sebičnej radosti lahke zmage, ne začnemo torej borbe z vlado, ki se je zmotila, ampak jej prihitimo na pomoč...

Mirno in trezno hočemo presoditi zgodovinski dokument, o katerem je govor, in povedati svoje mnenje. Stvari hočemo obravnavati ravno v tej vrsti, kakor vladna izjava.

V vladni izjavi čitamo:

„Bolgarski dogodki vzbudili so v ruskem občinstvu in časopisji mnogo veselja in dali so povod našim časnikom, da so razpravljali začeli ob odnosih raznih evropskih držav k Rusiji. Časopisi neso ocenjevali samo sploh znanih fakt, o katerih ni ni-

kake dvojbe, da pojasnijo dotične odnose, temveč začeli so ugibati in domnevati, zategadelj pa v njih razsojevanjih, ki se opirajo na tako omahljivo podlago, ni nepristranosti, ki je potrebna za pravo ocenjevanje političnih vprašanj in njih razsojevanja so celo večkrat v nasprotju z resnico.

„S takim značajem odlikujejo se mej družim, nekateri članki, ki so se objavili poslednji čas, ter so posvečeni nemškej politiki. V njih se skuša prepričati rusko občinstvo, da Nemčija s svojim tajnim delovanjem ovira povoljno rešitev bolgarskega vprašanja. Nemčija se slika kakor nevaren sovražnik Rusije, ki jo hoče ponižati in jo spraviti v nevarnost.

„Obžalovati moramo podobna neosnovana mnenja.“

Vlada trdi, da je rusko časopisje, ko je do kazovalo, da je Nemčija sovražnica Rusije, vodilo le ugibanje in domnevanje, in je časopisje vsled tega prišlo navskriž z resnico. To je zmoti. Ruski listi, razen nekaterih neresnih, četudi velic, katerim bi mogle veljati po pravici osorne besede vladne izjave, neso presojevali odnose mej Rusijo in Nemčijo po domnevanji in ugibanji, ampak na podlagi globočega načelnega pretresovanja naših zgodovinskih, kulturnih, etnografskih, gospodarskih itd. odnosov z Nemci. Ti časopisi so neprijetni in nevarni za Nemce, neprecenljivi pa za Rusijo, ker se njih izvajanja ujemajo z resnico, kajti le preživa je resnica, da je Nemčija nam sovražna. Da Nemčija nam Rusom na tihem nasprotuje, ni samo domnevanje, ampak živo prepričanje slednjega ruskega človeka. Ni treba iskati v ruskih listih trditve, da je nemška politika poklicana delati Rusiji zapreke, kajti to dovolj jasno povedo nemški listi, zlasti oficijozni. Dobro vedo, da Rusija ni priljubljena in spoštovana v Evropi, so nemški listi že dovolj jasno povedali, ne da bi se bili kaj vzdrževali, kako misijo ima Nemčija in njena spremljevalka Avstrija. Ta misija je, varovati nemštvo pred Rusijo in slovanstvom, jedini pot, da se to doseže, izgnanje Rusije iz orijenta, ekonomično, vojno, kulturno in politično gospodstvo Nemecev nad zapadnimi in južnimi Slovani. Krona, namen tega gospodstva je pa, da bi nemštvo zatrla slovanstvo in bi se potem velika Nemčija razprostirala od Baltijskega do Egejskega in Jadranskega morja. Vse to

povedali so ne ruski, ampak nemški listi. Mi smo samo beležili take izjave in k temu pristavljali svoje mnenje, da tako more govoriti le naš krvni narodni in zgodovinski sovražnik.

Fakti se popolnem ujemajo z idejami.

Nemčija je dala Avstriji Bosno in Hercegovino, Komu tam služi Avstrija? Čemu se tam izdajajo razne „Bosnische P st“, po gostilnah pišejo nemške jedilni listi, okupovane zemlje delé nemškim nasejencem, ki jim dajo imena ne Kálnokydorf, ne Andressstadt, ampak „Bismarcksdorf“, „Wilhelmsruhe“ itd? Zakaj in proti komu sklenili sta Nemčija in Avstrija politično in vojno zvezo?

Rusko časopisje ni krivo, ako na to opozarja in nazivlja črno črnim, očitati bi se mu moralo poprej, da je prepozno začelo kazati na veliko svetovno idejo Nemčije in prepozno začelo svariti rusko občinstvo in vlado pred nevarnostmi nemškega prijateljstva.

Tega ne smemo obžalovati, da nas kdo svari pred Nemčijo, ampak obžalovati moramo, da se v Rusiji nahajajo listi, ki še sedaj, ko je Nemčija, katero smo mi rešili pogina in katera se je z našo pomočjo zjediniła nam v škodo, nas zaplela v mreže naših sovražnikov, priporočajo prijateljstvo z Nemčijo in kulturne blagosti Nemecev, obžalovati moramo, da je možna bila vladna sistema, ki je poslala v pregnanstvo najboljšega ruskega moža Aksakova.

Obsojevati podobna „neosnovana mnenja“, pravi se obsojevati večino ruskega časopisja, ki si je prisvojilo, kar se tiče odnosov k Nemčiji, prave ruske nazore (taci nazorov so tudi čitatelji; to je rusko občinstvo; mari imajo dosti naročnikov listi, ki priporočajo prijateljstvo z Nemčijo?) — to je velika zmoti...

„Z Nemčijo“, čitamo dalje, „vežejo Rusijo mnogi življenski interesi, zaradi katerih so se dobri odnosi mej obema državama že davno utrdili in so ne le jedenkrat prestali skušnje.“ (Dalje prih.)

Deželni zbor kranjski.

(VII. seja dne 30. decembra 1886.)

(Dalje.)

Dr. Vošnjak pravi, da si je čuvši barona Apfalterna uvod, takoj mislil, da bode zapel staro pesen, da se Bog zna kako Nemci stiskajo na Kranjskem. Pa gospod baron krenil je v prvo le

LISTEK.

Undina.

(Spisal André Theuriet; poslovenil Vinko.)

I.

(Dalje)

„Seveda, objavil ga ne bodem, a pisal ga bodem vender le. Tkem si obleko, a ne nosim je očitno. Naj me svet ima za razcapanega, to mi je malo mari, da le vem, da imam doma dobro pre-skrbljeno omaro za oblačila. Kadar sem naveličan, pohajati po hribih in dolinah ali kratkočasiti se s svojima prijateljema Montaignom in Lafontainom, potem odprem svoj dnevnik ter se kratkočasim sam s seboj. Tukaj najdem utise, ki mi jih je prinesel vsak posamezen dan, načrtane kakor stare melodije in s številkami zaznamovane. Tu najdem stare evetice, ki so zame, če prav so posušene, ohranile sladko, znano vonjavo. Moj dnevnik me tolaži v neznanosti moje, midva sva kakor zaljubljenca, o katerih pesnik pravi:

Midva sva svet za se, nov zmír in zmír drugačen,
A vedno lep —

„Povejte mi, Evonyme,“ seže mu Antoinetta v besedo, „zakaj se kljubu svojim domačim nagnenjem vendar neste oženili?“

Uprla je bila komolec v koleno in brado v dlan, ter poredno od strani gledala Evonyma, ki je bil vzdihnil.

„Moji prijatelji,“ odgovori, „se temu isto tako čudijo, kakor vi. Toda ženiti se, se pravi, vsem neplodovitim sanjarijam zapreti vrata, po deželi, ki je vredna, da si jo človek ogleda, potovati v spremstvu cicerona in uklanjati se običajnim rekom oficijelnega vodnika.“

Antoinetta se smeje ter mičkeno, od čevlička le na pol oblečeno nogo nad žrjavico giblje sem ter tja. Evonyme skrivaj zre na lično zaokroženo peto in fino vzbočeni gleženj, sicer pa ga to ne moti dosti. „A še nekaj,“ nadaljuje s smešno zaupljivim glasom, „ali bi vam povedal? bojim se žensk.“

Antoinetta se še bolj zasmeje. Šaljivo mu približa svoj poredni obraz ter pravi: „Kaj? Vseh? tudi mene?“

„Vas?“ dé Evonyme ter se za jeden hip zamisli. „Seveda, vas še posebno. Že žena je nevarna in vznemirujoča, mlado dekle pa je vsa, kolikor jo je, grozna, z velom zakrita Isis, izpred katere še le po poroki pade zagrinjalo. In potem človek opazi, kaj ima pri sebi za vse žive dni, ta angela, oni trapo, ta nuno in oni furijo.“

„Rada bi vedela, kaj bodem jaz, kadar se zagrinjalo odgrne!“ smeje se Antoinetta. Naglo se je bila dvignila in zdaj je s porednim izzivajočim obrazom po konci stala pred Evonymom. Žrjavica je od spodaj gori obsevala njen vitki život, kojega nežne črte je ozko oblačilo merinoške volne delalo še bolj popolne. Sicer pa je bilo njeno telo zavito v skrivnostno polutemo, katero je le zdaj pa zdaj razsvetlil tresoči se ogenj in potem je bilo razločiti fin vrat in podolgast, duhovit, od kodrastih las okviran obraz, spominjajoč na glave iz šole Leonarda da Vinci. Evonyme je osupel in nem s plahim obrazom opazoval velike oči in zaničljivo nabravana, kot češnja rudeča usta dekletova. „No,“ nadaljuje Antoinetta, prekrižavši roki na prsih, „povejte mi vender, kakšna pošast sem.“

na ogromne troške za ljudsko šolstvo, ki naraščajo vsako leto, vsaj za 10.000 gld. Res je to, a narodna slovenska stranka ni tega zakona nikakor kriva, ravno liberalna stranka, ki danes toži o šolski postavi iz l. 1869, ona je to postavilo sklenila. Postava ta pa določuje, da se morajo ustanoviti v vsakem kraju enorazrednice, kjer je 40 za šolo godnih otrok, kakor hitro se to dokaže, potem je prisiljen deželni šolski svet in deželni odbor pritruditi ustanovi enorazrednice. Ko bi se to ne godilo, bilo bi proti tradiciji deželnega narodnega zastopa, kateri hoče povsod kolikor moč širiti narodno omiko. Zatorej se ustanavljajo na vseh krajih enorazrednice, kjer je potreba. Baron Apfaltrern očital je našemu ljudskemu šolstvu, da uspehi neso dovoljni. To ni res, in tej trditvi se mora odločno oporekati. Ogromna večina ljudskih učiteljev opravlja svoj posel jako vestno in kar se otroci v ljudski šoli nauče, je pač zadostno. Kdor v tej zadevi učiteljem kaj predbaciva, dela jim krivico. Pač pa se nalaga otrokom na enorazrednicah preveč predmetov, posebno realij in večja skrb naj bi se obračala na elementarne predmete, na veronauk, branje, pisanje in računstvo. Če pa že toži baron Apfaltrern, da je naše ljudsko šolstvo s predmeti preobloženo, da ne ustreza kmetškemu gospodarstvu, kaj pa hoče potem s poukom nemščine, če že za pravi, še menj temeljiti pouk v šolskih predmetih ne preostaja časa. Kaj bode naš kmetovalec z nemščino počel. Ali bode morda ž njo oral ali sejal? Baron Apfaltrern obračal se je tudi na dijake srednjih tukajšnjih šol ter njim očital o priliki Grünove svečanosti „surovost“ in Bog zna še kaj. Dr. Vošnjak konstatuje, da ni nikakor dokazano, da bi bili dijaki vzrok demonstracij. Govornik pravi, da je bil ves čas mej slavnostjo na ulicah in da pri vseh toliko pretiranih izgredivih ni drugzega opazil, nego da se je klicalo „Živio“ in da se je žvižgalo. Da ni bila Ljubljanska policija tolikanj brezpotrebno ognjevitna, bila bi se vsa zadeva prav mirno končala. Kako se pa ob enakih prilikah godi v drugih mestih! Največje surovosti uganjajo „Couleurburši“, a nikdo ne išče v tem politične demonstracije, ali celo izgrediv, ampak piše se vse na račun vroče mladosti. Da neso nekaterih ljudi v „Zvezdi“ pograbili, ker so živio klicali, bilo bi občinstvo mirneje in se za vso svečanost ne bilo dalje brigalo. Anastazij Grün pa se po nemškem „Turnvereinu“ ni slavil kot pesnik, ampak kot politik in kot tak bil je največji sovražnik slovanskega in slovenskega naroda, katerega je v kranjskem deželnem zboru nepozabljivo zasramoval. (Klici: Čujte! Čujte!) Nemško telovadno društvo imelo je le namen slaviti nemškega politika, sovražnika Slovanov, in oglašalo se je po nemških časnikih tedne poprej, da se bode s tem spomenikom tako rekoč zadržala neka nemška zagozda v slovensko prebivalstvo Ljubljansko. Kar je baron Apfaltrern nadalje trdil, da bi hotela narodna stranka deželnega zbora posloveniti Kočevje, s tem da se dovoli za prostovoljni pouk v drugem deželnem jeziku 600 gld., je to pač popolnem neosnovano. Slovenci privoščijo nemškemu Kočevcem popolnem njih naravni razvoj v svojem jeziku in po svoji narodnosti. Ako se hočejo slovenski učiti, dobro, ako ne, tudi; a nikdar in za nobeno ceno ne bodo slovenski poslanci v to privolili, da bi se slovenski narod ponemčeval, da bi se preko

slovenstva zidal nemški most do Adrije! (Burna pohvala.) Taki nameri branili se bomo slovenski poslanci z vso odločnostjo.

Tožilo se je tudi, da se hoče po ranjem Hočevarju ustanovljena nemška meščanska šola na Krškem posloveniti. To ni res, pač pa so došle od vseh občin krškega okraja, katere plačujejo na leto 3 do 4% doklade za učiteljstvo te šole in katera ne donša okrajnim občinam krškim, nikake koristi, naj ta šola preneha, ker jo itak učenci z dežele le slabo obiskujejo in le iz sosednje Štajerske dohajajo otroci v to šolo. Torej občine le zahtevajo, naj se ta šola opusti ali pa naj isto dežela prevzame. Uspehi na tej šoli res neso posebni, ker je pouk nemški, katerega večina učencev ne umeje. Ukrenilo se doslej o tej zadevi še ničesar ni.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 7. januarja

Pravosodno ministerstvo je baje dobilo več pritožb s Češkega in Štirskega, da se v mešanih sodnih okrajih prestrogo postopa pri sestavi porotniških imenikov in se nikdo ne upiše mej porotnike, ki ni vešč obeh deželnih jezikov. Baron Pražak je nekda sedaj naročil Praškemu in Graškemu nad sodišču, da naj se pri sestavi porotniških imenikov ne prezirajo možje, ki so zmožni le jednega deželnega jezika. Pazi naj se pa strogo na to, da se k sodnijskim obravnavam, pri katerih se bodo, kakor se že naprej ve, čitali spisi ali pa zaslišavale priče v obeh jezikih, porotniki, ki ne znajo obeh jezikov, ne pozivljejo.

Vnanje države.

Bolgarska vlada je naložila 15 centimov carine na oko špirta, ki se prevaža iz Avstrije. — Posledni čas so prihajala zlasti iz Sofije poročila, da hoče bolgarsko veliko sebranje zopet voliti Battenberžana in hkratu Bolgarijo proglasiti za nezavisno kraljevino. Mi smo precej si mislili, da se bodo bolgarski vladni krogi gotovo še premislili, ker s tem bi spravili mir v veliko nevarnost, in sedaj se že poroča iz Sofije, da vlada nikdar ni mislila, da bi sebranju predlagala volitev Battenberžana. Več okoliščin pa kaže, da so v Sofiji že resno mislili na to, a le zategadelj ne bodo Aleksandra zopet volili, ker so se preverili, da bi se s tem zamerili skoro vsem evropskim vlastim.

Poslednje mesece bilo je po raznih časnikih čitati, da se pripravljala zveza balkanskih držav, katere ost bi bila obrnena proti Rusiji. Posebno Anglija želi tako zvezo in njeni diplomati so v Belemgradu, Sofiji, Bukureštu in v Atenah že delali na to. Taka zveza se pa še ne bode tako hitro uresničila, kajti mej balkanskimi državami se o tem še neso začela nikaka diplomatska pogajanja, če tudi spoznavajo, da bi taka zveza jim bila koristna.

Povedali smo že, da je ruska vlada ustavila za 3 mesece v Moskvi izhajajoč list „Russkoje Djeło“, ker je objavil članek, v katerem je dokazoval, da sedanji odnosaji z Nemčijo slovanstvu škodujejo. Dotični članek pisal je urednik Sergej Šaranov sam. Napravil je po vsej Rusiji veliko senzacijo. Nad 100 brzojavk iz raznih krajev došlo je uredništvu, ker je imelo toliko poguma, da je vladi povedalo resnico. Ruski narod tedaj spoznava, da sedanja politika ruske vlade ni prava, ker Nemčija ni odkritosrčna prijateljica Rusije. „Svjet“ dvomi, da bi se res bila sklenila zveza mej Rusijo in Nemčijo, ker Nemčija vendar ne more nasprotovati Avstriji, katero je potisnila na balkanski poluotok. Avstrija se ne bode rada z Balkana umaknila. Ofi

cijozni dopisnik „Czasa“ piše, da je po diplomatskih poročilih ruski dvor in dvorna stranka sedaj proti vsakej vojni. Mislijo namreč, da je najbolje prepustiti balkanske zadeve balkanskim Slovanom samim, da jih sami uredijo. Rusija pa mora počakati ugodne prilike, da obrne svoje sile proti Avstriji. Ko bode Avstrija premagana, prisiljeni bodo balkanski Slovani udati se Rusiji. Ruska inteligenca ne odobrava sedanje vladne politike in želi vojno, pa le zategadelj, ker ne vidi nobenega drugega izhoda iz sedanjega težavnega položaja. Finančni in gospodarski položaj je jako žalosten, letos bode nad 120 milijonov primanjkljaja. Bati se je zategadelj, da bodo nezadovoljneži prisilili vlado, da začne vojno. Opomniti moramo, da tako piše poljski list, ki vse še bolj črno vidi v Rusiji, nego je v resnici. — General Anenkov prišel je v Peterburg in so mu takoj ponudili, da bi prevzel grajenje sibirskih železnic. General pa neče takoj prevzeti grajenja, ampak zahteva zadoščenja, ker so ga obdolžili, da je zapravil mnogo denarja pri grajenju transkaspiske železnice. Poslednja železnica je res nekoliko več stala, kakor je bilo proračunjeno, a pomisliti treba, da se je morala z nenavadno naglico dodelati, kar je prouzročilo večjih stroškov.

Komisija nemškega državnega zbora, ki pretresuje vojaško predlogo, je tudi v drugem branji sklenila, da ne dovoli povišanja vojske na sedem let. Ko je vojni minister izrazil upanje, da bode državni zbor nazadnje vendar le vsprejel vladno predlogo nespremenjeno, odgovoril mu je Windthorst, da nikakor ne.

Če bode sedanji angleški minister vnanjih zadev lord Idlesleigh odstopil, bode lord Salisbury sam prevzel ministerstvo vnanjih zadev. Vnanja politika Angleške se pa zategadelj ne bode premenila, ker jo je sedaj tudi v resnici vodil le Salisbury sam, Idlesleigh bil je le bolj po imenu minister. Ker je Göschel ustupil v ministerstvo, je gotovo, da bodo liberalni unijonisti, katerim je vodja lord Hartington, še na dalje podpirali vlado. Chamberlain s svojimi pristaši se pa vedno bolj približuje Gladstonu. Obstanek sedanje vlade je zavisen od lorda Churchilla. Če bode slednji ostal pri konservativni stranki, imela bode vlada še vedno v spodnji zbornici večino, drugače pa ne. Vladni krogi se nadejajo, da lord Churchill ne bode še konservativcem obrnil hrbta, ker bi pri liberalcih, ki imajo dosti dobrih govornikov in popularnih mož, gotovo ne mogel pridobiti tolike veljave, kakor pri konservativcih, kateri nadarjenih mož nimajo baš v izobilju.

Portugalska zbornica izvolila si je nekega opozicijskega predsednikom in ministerstvo je zategadelj dalo ostavko.

Dopisi.

Iz Gorice 5. januarja. (Osepnice. — Požarna bramba. — Agro Monfalconese. — Opazka. — Vreme.) Poročali smo že, da se je bila pokazala v bolnici milosrdnih bratov v Gorici kolera. Vest se je sicer preklecala in potem se ne govori več o tej spaki; umrla sta dva blazna na simptomih, kolera podobnih in sekcija je pokazala, da sta dotičnika res umrla na kolero. Naravno, da naši časopisi o tem ničesar ne poročajo, boje se, da bi avstrijska Nizza ne trpela na dobrem imenu. To je menda tudi povod, da ne poročajo tukajšnji listi malo ali nič o osepnicih, ki prav hudo po mestu razsajajo, tako, da je zaukazal magistrat prva dva razreda vseh tukajšnjih narodnih šol zapreti. Ta osoda zadela je — kakor naravno — tudi slovensko dekliško šolo in slovenski vrt, ki sedaj praznuje. V minoletem tednu govorilo se je, da je bolnih za osepnice nad 400, tekoči teden pa nad 600, nekateri trdijo celo nad 800 otrok. Nasledki pri nekaterih slučajih so jako neugodni, vendar so taki slučajji le izjeme.

Poročali smo že tudi, da je pred letom dnij zastopal sin tukajšnjega tajnika Favettija Goriško požarno brambo v Rimu pri obnem kongresu. Goriški zastopnik je takrat v Rimu mnogo govoril in mnogo predlagal in, kakor zadnji požar v Rimu kaže, bili so vsi nasveti opravičeni. Gospodje v Rimu pečajo se menda bolj s politiko, kakor s požari, kar se sicer tudi drugod godi, in slučaj ta nam kaže, da se nemamo česa učiti tam doli v deželi ljubezni in petja, če ozir jembemo na sedanji kulturni razvoj italijanski. Mnogo kokodakanja, a malo jajec.

Vitalno vprašanje, o katerem ima razpravljati naš deželni zbor v sedanjem zasedanju, je nakanje tržiške ravani, za to pa bi bilo prav, da bi se to vprašanje poprej javno razpravljalo, predno bode deželni zbor o njem sklepal. Gospodje poslanci nakopičijo si veliko odgovornost na glavo, ako dotični načrt vsprejmejo. Delo stalo bode namreč po sedanjem finančnem načrtu skoro milijon goldinarjev, a ne bode vsej provinciji v korist, temveč le nekaterim veleposestnikom v Tržici in okolici. Vlada

„Vi?“ odgovori on počasi, „vi ste prava Uudina. Da vi ste prišli iz vode, vi imate njeno dražest in gibčnost, njeno naglo razburjenost in prevarljivo pokojnost njeno. Vaše zelene oči kažejo njeno vznemirujočo barvo. Tistemu, katerega boste vi ljubili, trebalo bode dobro zavarovanega srca; gorje mu, ako se le za hip dá ganiti. Potegnili ga boste s sabo doli v nezapopadljive globočine svoje materinske prvine.“

Najedenkrat preneha, kajti Antoinetti se je bilo obličje pooblačilo, smehljanje jej je zginilo in oči so jej bile s solzami zalite.

„Potemtakem me imate za zelo hudobno“, pravi z zamolklim glasom.

O pogledu na to naglo izpremembo in komaj zadrževane solze Evonyma vest zapeče.

„Kaj še! jaz se šalim“, pravi ter se na vso moč trudi, da bi mu surovi glas prijazno zvenel. „Jaz sem tak, kakor tisti osel Lafontainov, ki hoče psička oponašati: moje šale so malo zarobljene. Od pustite mi in ne imejte tega za resnico.“

Lepotica popraska po vratih in Antoinetta naglo seže preko oči. Gospod de Lisle ustopi; gu-

bančil je obrvi in žvižgal skozi zobe, kar je bilo znamenje, da je slabe volje.

„No,“ vpraša ga hči, „si li videl svojega gozdarja?“

„Da,“ mrmra gospod de Lisle, „to je čuden gospod! Za mojo uljudnost se niti zmenil ni. Ne vem, od kod vlada dan denašnji jemlje svoje uradnike!“

„Saj sem vedela,“ veli deklica, „kakšen star, grd godrnjač.“

„Star? o ne! Trideset let, strog obraz, črno brado, kakor kakšen zarotnik.“

Antoinettin obraz dobi malo menj malomaren izraz in Evonyma vpraša, kako se zove novodošlec.

„Duhoux se piše,“ odgovori gospod de Lisle.

„Duhoux?“ ponovi Evonyma ter ustane, da bi šel. „Imel sem sošolca tega imena, čudno bi bilo, ako je on tisti.“

„Duhoux!“ reče Antoinetta, „ime se prilaga opisu njegove osebe. Gotovo je kakšen vaš prijatelj, Evonyma! Lahko noč, trudna sem, spat greim!“

(Dalje prih.)

podari v to dve petini prelimitivovanih stroškov, t. j. blizu 340.090 gld., posodi pa provinciji brezobrestno jedno petino, jedno petino bi pa posodila potem še dežela konsorciju, ki bi nosil tudi petino stroškov ter bi delo zvršil. Res je, da po sedanji teoriji bi dežela ne imela izgube, a izvestno je, da se bode tudi tukaj pokazala velika razlika mej sivo teorijo in praktično izpeljavo, tako da je nedvojbeno, da bode dežela izgubila usojeni del ogromne vsote 340.000 gld., za katere prevzame odgovornost. Že sedaj trdijo izvedenci, da je načrt Tržiške ravani v tehniškem oziru nepopolen in nezanesljiv, v finančnem pa absolutno napačen. Opomniti je tudi, da je dobra tretjina posestnikov na označeni ravani povslem protivna temu načrtu. Čemu torej toliko denarja? Da bi bilo delo vsaj v korist vsej Furlaniji, bi človek že molčal, kajti tam je mnogo mizerije, v tolažbo bi nam bilo saj, da se pomaga sodeželanom, če tudi druge narodnosti. Sicer pa neso italijanski poslanci proti Slovencem nikdar tako radodarni, kakor naobratno. Kdo se še ne spominja, kako osorno so postopali pred par leti, ko so naši poslanci le par tisočakov več zahtevali za ceste kakor Lahi? Kako se vedejo isti poslanci nasproti predlogu o šolah, ko bi imela dežela olajšati bremenjena nekaterim občinam na Slovenskem, ki plačujo jejo nad 50% v šolski zalog? Prav bi bilo, da bi se zadeva za letos odložila ter bi poslanci v teku leta volilcem o tem projektu poročali. Zadeva ta je prevažna in zelo kočljiva.

Domače stvari.

— (Dnevni red IX. seje deželnega zbora kranjskega) v Ljubljani dne 8. januarja 1887. ob 10 uri dopoldne. Branje zapisnika VIII. deželnozbornske seje dne 4. januarja 1887. Naznani deželnozbornskega predsedstva. Poročila deželnega odbora glede breg branetih stavb na Gorenji Savi. Ustno poročilo finančnega odseka o porabi izrednega kredita 18.000 gld. dovoljenega v ta namen, da se popravi v jeseni l. 1885. v političnem okraji Radovljškem po vremenskih nezgodah na javnem imetji napravljene poškodbe in o napravah izvršenih v to svrhu, da se ohranijo nekatere vasi tega okraja po povodnji preteče jim nevarnosti. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji županstva Kranjska gora za podporo za napravo mostu čez Savo pri Gojzdu; o prošnji županstva Gorje zavoljo podpore za zgradbe ob bregovih Podkorenske Save in Radolne; o stoletnici deželne bolnice; o prošnji Janeza Vrtovca na Gočah pri Vipavi za vsprejem njegove hčere v hiralnico; o prošnji učiteljske vdove Matilde Kokalj za podporo in vzgojni donesek; o prošnji nadučiteljske vdove Ane Schiller za povečanje pokojnine in vzgojnih doneskov; o prošnji krajnega šolskega sveta na Bučki za podporo za zgradbo šole; o prošnji krajnega šolskega sveta v Prestraneku za odpis dolga 50 gld. deželnemu zakladu; o prošnji podpornega društva modroslovcev na Dunaji za podporo; o prošnjah Jarneja Pečnika za podporo oziroma nagrado za prežgodovinska izkopavanja na Kranjskem. Ustno poročilo gospodarskega odseka o prošnji ljudske šole na Dobrovi zavoljo podpore za drevesnico. Ustno poročilo odseka za letno poročilo o letnem poročilu deželnega odbora in sicer o §. 1. „Sklenjene postavbe“, o §. 2. „Davki“, o §. 3. „Deželnokulturne in zdravstvene zadeve“ in o §. 10. „Osebnne zadeve“.

— (Načrt občinske postave za Kranjsko) obravnaval se je predvčerajšnjim v odseku. Opozicija proti načrtu bila je skoro občna. Teško da bode ad hoc voljeni odsek kaj drugega določil, nego glavna vodila, na podlagi katerih bode potem deželni odbor do prihodnjega zasedanja izdelal načrt nove občinske postave. Nemški poslanci, ki so se volitve v dotični odsek zdržali, se obravnav udeležujejo.

— (Tržaška finančna prokuratura) dobila je finančnega ministra naredbo, da se mora po vsem Primorskem s slovenskimi strankami le slovenski obravnnavati in jim le slovenski dopisavati. Tako vsaj se brzojavno poroča „Tagesposti“ z Dunaja.

— (Umrli) je v Gradci in bil dne 4. t. m. pokopan g. Josip Vrbnjak, župnik na deželni bolnici, rodom od sv. Jurija na Ščavnici.

— („Glasbene Matice“) novi učitelj g. Eberhart sviral bode pred odborom v nedeljo dne 9. t. m. ob 11. uri zjutraj v društveni dvorani v Virantovi hiši — na goslih in na klaviru. Častiti društveniki, ki se za to zanimajo, so k temu prijazno povabljeni.

— (Občina Biš) v Slovenskih goricah je sklenila v seji dne 27. decembra, da prične z novim letom slovensko uradovanje.

— (V Sevnici) izvoljen je županom tamošnji zdravnik Vincencij Medić, ki je že prej dlje časa županoval. Gosp. notar Veršec je izjavil, da zaradi preobilnih poslov županstva ne more prevzeti. V odbor so izvoljeni gg.: Veršec, Hofbauer, Kozinc, Dereani in Smole, vsi dobri narodnjaki.

— (V Ribnici na Pohorji) snuje se „Kmetско bralno društvo“. Še ta mesec bo občni zbor. V osnovnem odboru so: Fil. Strajhar, F. Miklavc in L. Držečnik.

— (Deželne živinozdravnike) namestili bodo v Slovensko Bistrico, Rogatec, Ormož in v Marnberg.

— (V Gorici) je preteklo sredo gromelo in treskalo. Za mesec januar vsekako redek dogodek.

— („Dolenjsko pevsko društvo“) iz dalo je za leto 1886 prav lično poročilo in imenik, iz katerega je razvidno izredno uspešno delovanje.

"Dolenjsko pevsko društvo" šteje enega častnega člana (dr. Ferjančič) 88 pravih članov, 127 pa vnanjih. Ženski pevski zbor šteje 22 pevk. Dohodkov imelo je društvo 673 gld 58 kr., troškov pa 644 gld. 37 kr. Mej slednjimi je glavni del za kupljeni glasovir in za nagrado pevovodji. Dolenjci smejo na to društvo biti ponosni, Gorenjci pa naj bi Dolenjcev vzgled posnemali.

— (Čitalnica Mariborska.) Pri obćnem zboru dne 31. decembra bili so izvoljeni: Predsednikom Pavl Simon, hišni posestnik, tajnikom dr. Ivan Rudolf, blagajnikom Josip Rapo c, odborniki: dr. Ferdinand Dominkuš, dr. Janko Sernec, dr. Jarnej Glančnik, dr. Ivan Pekolj, Fran Heber in Ivan Koprivnik.

— (Vabilo) k veselici s plesom, katero priredi Slovenska Čitalnica v Prvačini dne 9. januarja 1887. Vspored: 1. Godba. 2. „Jaz nisem Taljanka“ (Carli), mešan zbor. 3. Predsednikov pozdrav. 4. „Tam gdje stoji“, moški zbor. 5. „Prebiral sem pratko“ (Gregorič), deklamacija. 6. „Miha“, moški zbor. 7. Jedno uro doktor; burka v jednom dejanji. 8. „Vesela družba“, mešan zbor. Pričetek ob 5^{1/2} uri zvečer. Ustopnina k veselici 20 kr.; k plesu jeden forint. K obilnej udeležbi vabi uljudno

Odbor.

— (Vabilo) k rednemu občnemu zboru, ki ga priredi dne 9. t. m. ob 7. uri zvečer v prostori g. Andreja Muravca čitalnica na Grahovem. Dnevni red poleg pravil. Uljudno vabi vse nove in stare ute odbor.

odbor,

— (Razpisano) je mesto ravnatelja pomožnih uradov pri deželnem sodišči v Gradci in mesto kancelista pri okrajni sodnji na Vrhniki. Prošnje do 19. t. m. oziroma do 8. februarja t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Kolonj 7. januarja. Bolgarska deputacija predvčerajšnjim zopet semkaj priprotovala. Odpeljala se je po Reni, kakor se govori, potuje na Dunaj.

Berolin 7. januarja. Cesarjevo zahvalno pismo mestnim odbornikom povodom adrese, v kateri so mu ob novem letu čestitali, izraža zaupanje, da se ohrani mir.

London 7. januarja. Državni tajnik za kolonije Stanhope prevzel mesto vojnega ministra.

Pariz 6. januarja. „Figaro“ objavlja vest iz Bourges-a, kjer se pričakuje vojni minister Boulanger, da je uspeh „melinita“ (novo izumljenega smodnika) 100krat večji, nego navadnega smodnika. Vrh tega poskušajo sestavo smodnika, ki bi ne imel dima.

London 6. januarja. Iz Ottave se brzojavlja, da je Landscowne odklonil vojnega ministra mesto, ker bi sedaj Kanado nerad ostavil.

Inomost 6. januarja. Govori se, da so klerikalci iz Rima dobili migljaj in da bodo vsled tega pričeli posvetovanje o šolski predlogi.

Razne vesti.

* (Sprememba.) Iz Pariza se piše: „Vender jedenkrat spremembe!“ Šest dnij že so pokali revolverji pred porotnim sodiščem („Cour d' assises de la Seine.“) Danes prišel je nož na vrsto. Jean Vivu imel je svojo ženo na sumu, da ga vara. Dne 3. septembra jo je umoril, spéci prerezal je vrat. Hotel jej je odrezati še roko, kar zakliče

malá petletna hčerka, ki je poleg matere ležala: „Papa je t' en prie, pardonne la; elle n'y fera plus.“ (Oče, prosim te, odpusti ji, saj ne bo več storila.) Tudi manjša hčerka oklenila se ga je z rokama in ga prosila milosti. Te prošnje iz nedolžnih ust omečile so groznemu možu srce, obrisal je krvavi nož, šel k policiji ter ondu objavil: „Umoril sem svojo ženo, zaprite me.“ Pri končni obravnavi hotel je svoj zločin utajiti, kar se mu pa ni posrečilo. Hčerka s početka ni hotela pričati proti očetu, naposled pa je rekla: „Oče je materi na vratu luknjo naredil.“ Sodišče obsodilo ga je na pet let ječe.

Zahvala.

Ljubljanski ljudski kuhinji darovali so: gospa veleposelstnica **Helena Lenk**, „graščina Raka“, 20 gld, **tvrdka Tönnies** 20 gld. in gospa **Franja Velkavrh** tri vreče krompirja, za kar se oskrbništvu ljudske kuhinje blagim dariteljem srčno zahvaljuje.

V Ljubljani 5. januvarja 1887.

Načelnik :

Vincenzo Hübschmann,
c. kr. stotnik.

c. kr. stočnik.

Lista uredništva: Gosp. N. v Gorici: Naš dopis iz Gorice v starega leta dan ni bil od našega navadnega dopisnika

Darila za „Národní Dom“.*)

XIV. izkaz „Krajevske Družbe“.

Preposek		3071 gld. — kr.
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik J. Skofic) knj. št. 354.	9	" 26 "
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik E. Lah) ost. knj. št. 11	11	" 25 "
Krajcarska družba na Krškem (poverjenik J. Ravnikar) knj. št. 322	7	" 68 "
Krajcarska družba na Krškem (poverjenik J. Bezljaj) na knj. št. 347	6	" 02 "
Krajcarska družba v Velikih Laščah (poverjenik J. Klan) knj. št. 307	5	" — "
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenica gospica A. Gólias) knj. št. 242	12	" — "
Krajcarska družba v Trstu (poverjenik V. Kalster) na knj. št. XXVIII.	13	" — "
Krajcarska družba v Karlinu pri Pragi (poverjenik R. Raunicher) knj. št. 459	12	" — "
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik K. Piro) na knj. št. XLIII.	10	" — "
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik H. Turk) na knj. št. 409	3	" — "
Krajcarska družba na Vojskem nad Idrijo (poverjenik A. Sedej) na knj. št. 337	3	" — "
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik E. Lah) ost. knj. št. 120	2	" — "
Krajcarska družba v Vrbovem in Vremskem Britofu (poverjenik A. Skala) na knj. št. 40	2	" 73 "
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik dr. V. Gregorič) knj. št. 466	12	" — "
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik L. Gregorič) na knj. št. 227	—	" 60 "
Krajcarska družba v Idriji (poverjenik V. Treven) na knj. št. 199	1	" 20 "
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik Gr. Majnik) knj. št. 497	12	" — "
Krajcarska družba v Trstu (poverjenik Lj. Furlani) na knj. št. 113	3	" 96 "
Krajcarska družba v Trzinu (poverjenik Fr. Narobe) na knj. št. 349	1	" 95 "
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik A. Zagorjan) na knj. št. VII.	23	" — "
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik J. Mejač) ost. knj. št. 186	2	" — "
Krajcarska družba v Št. Vidu pri Ljubljani (pov. S. Juvan) na knj. št. 287	3	" — "
Krajcarska družba v Celovci (poverjenik M. R.) na knj. št. 248	9	" 50 "
Krajcarska družba pod Turjakom (poverjenik J. Vdovič) knj. št. 319	12	" — "
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik Fr. Dežman) knj. št. 276	12	" — "
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik dr. J. Vošnjak) na knj. št. LXIV.	10	" — "
Krajcarska družba v Novem Mestu (poverjenik I. Kralec) na knj. št. 343	1	gld. 20 kr.
" " " III.	2	" 40 "
Krajcarska družba v Črnomlju (poverjenik I. Schweiger) knj. št. 329	12	gld. — kr.
" " " LXXVI.	2	" 4 "
Bratovščina sv. Jakoba v Ljubljani (poverjenik J. Hafner):		
ostaline knj. št. 8, 19, 38, 40, 52, 71, 113, 122, 199, 248, 250, 293, 343 in 453		128 gld. 30 kr.
don. na knj. št. XIV.	25	" 80 "
ost. knj. št. XVII, XXVII., XXXVIII., XXXIX. in LXX.	449	" 80 "
Krajcarska družba na Brdu (poverjenik J. Rahné) na knj. št. XI.	5	" — "
Krajcarska družba v Gorici (poverjenik J. R.) na knj. št. 282	6	" — "
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik E. Lah) ostalina knj. št. 347	6	" — "
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik J. Jeglič) na knj. št. 230	3	" — "
Krajcarska družba v Trstu (poverjenik J. Piščanec) na knj. št. 151	1	" — "
Krajcarska družba na Goričici pri Domžalah (pov. I. Sakser) na knj. št. 377	1	" 20 "
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenica gospica M. Kacin) na knj. št. 169	5	" — "
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik dr. V. Gregorič) na knj. št. XXI.	23	" 40 "
Krajcarska družba v Veliki Dolini (poverjenik M. Dolinar) na knj. št. 358 in 427	5	" — "
Krajcarska družba v Medvodah (poverjenik L. Kavčič) na knj. št. 301	2	" — "
Krajcarska družba v Radovljici (poverjenik A. Roblek) na knj. št. XLV.	10	" — "
Krajcarska družba v Idriji (poverjenica gospica Dr. Lapajne) na knj. št. V.	11	" — "
Skupaj		3971 gld. 65 kr.

*) Zaradi preobilega gradiva slučajno zakasnjeno. Uredn.

Opomba: To svoto je nabralo 184 poverjenikov na 243 krajaških in na 33 desetkrajarskih, skupaj tedaj na 276 knjižic. Največ so pa nabrali: 1. *Bratovščina sv. Jakoba* (603 gld. 90 kr.); 2. *dr. V. Gregorič* (408 gld. 23 kr.); 3. *K. Pirc* (207 gld. 95 kr.); 4. *E. Lah* (173 gld. 75 kr.); 5. *J. Grušen* (150 gld.); 6. in 7. *Kegljačka zaveza in M. Pirc* (po 120 gld.); 8. *M. Plešnik* (109 gld.); 9. *dr. E. Volčič* (97 gld. 60 kr.); 10. *Gr. Majnik* (96 gld.); 11. *C. Pirc* (63 gld. 27 kr.); 12. *dr. J. Vošnjak* (55 gld.); 13. *V. Kalister* (45 gld.); 14. *J. Brinšek* (44 gld. 39 kr.); 15. *I. Hribar* (43 gld. 45 kr.); 16. *T. Zupan* (43 gld. 20 kr.). Razen teh so še nabrali: deset po 20—30 gld.; pet po 16—20 gld.; devet po excl. 12—16 gld.; petindvajset po 12 gld.; pet po 10—12 gld.; deset po 8—10 gld.; štirinajst po 6—8 gld.; devet po 4—6 gld.; trinajst po 2—4 gld.; trinajst po 1—2 gld.; nekdo 75 kr., nekdo 60 kr., nekdo 40 kr. in nekdo 12 kr. — Število razposlanih (prvotno in vnovič) knjižic znaša 597, število popolnoma razprodanih 171, število deloma razprodanih 105. Nerazprodanih imamo sedaj vrnenih, in sicer: deloma: 6 krajaških in 6 desetkrajarskih; nenačetih: 4 krajaške in 7 desetkrajarskih — vsega skupaj 23. — Število popolnoma razprodanih knjižic je naraslo v zadnjem meseci za 30, namreč za 25 krajaških in za 5 desetkrajarskih knjižic. Od 171 popolnoma razprodanih knjižic je sedaj 164 krajaških in 7 desetkrajarskih. Razprodane so pa bile: sedem takoj, sedemindvajset v 1—50, petindvajset v 50—100, štirindvajset v 100—200, devetnajst v 200—300, devajset v 300—400, desetindvajset v 400—500 in deset v 500—600 dnéh. Od teh knjižic imelo je 145 po jednega, 25 po dva, 1 pa tri poverjenike. Razprodali so pa: jeden 18 knjižic popolnoma in pet deloma, jeden 12 popolnoma, jeden 11 popolnoma in 8 deloma, jeden 10 popolnoma, jeden 8 popolnoma, jeden 3 popolnoma, šest po 2 popolnoma, jeden 1 popolnoma in 1 deloma, petindvajset po 1 popolnoma, jeden 19 deloma, dva po 2 deloma, šestindvajset po 1 deloma. Popolnoma razprodane knjižice so imele vsega skupaj 107 poverjenikov. — Bilo jih je dalje: 142 kranjskih (82 ljubljanskih, 16 notranjskih, 15 gorenjskih sicer, 14 dolenskih, 6 ljubljanskih in gorenjskih sicer, 5 ljubljanskih in do'nskih, 4 ljubljanske in notranjske), 11 štajerskih, 5 primorskih, 2 nižavstroski, po 1 hrvaška, koroška in češka, po 3 kranjsko-štajerske in kranjsko-primorske po 1 kranjsko-nižavstroska in kranjsko-koroška. — Od 105 deloma razprodanih knjižic je 79 krajaških in 26 desetkrajarskih. Po nabranih in nanje izkazanih svotah se pa takole razvrstijo: pet pod 1 gld.; petnajst po 1—2 gld.; šestnajst po 2—3 gld.; jednajst po 3—4 gld.; deset po 4—5 gld.; trinajst po 5—6 gld.; tri po 6—7 gld.; sedem po 7—8 gld.; tri po 8—9 gld.; pet po 9—10 gld.; dve po 10—12 gld.; štiri po 12—20 gld.; jedna 20—30 gld.; dve po 30—40 gld.; dve po 40—50 gld.; tri po 50—60 gld.; dve po 60—100 gld.; jedna nad 100 gld. V prometu so sedaj 403 knjižice, med njimi 336 krajaških in 67 desetkrajarskih. — Krajaška družba je nabrala v pretečenem letu 3486 gld. 90 kr. in imela le 9 gld. 72 kr. stroškov (6 gld. za tiskovine in 3 gld. 72 kr. za poštnine). — Vsem podpornikom in podpornicam, posebno pa poverjenikom in poverjenicam najtoplejšo zahvalo za njih radodarnost in trud. Vsemu zavednemu in poštenemu Slovcu naj-srečnejše novo leto, „Krajaški Družbi“ pa in sploh ideji za zgradbo „Narodnega Doma“ v naši metropoli v novem letu še več gmotnega uspeha!

V Ljubljani 1. januarja 1887.

Odbor „Krajaške Družbe“.

prinaša v 1. številki sledečo vsebino: I. *Ant. Funtek*: Iz spominov mlade žene. — II. *Nezvan*: Bolnik (pesem). — III. *Ivan Trdina*: Hrvaški spomini. — IV. *Fr. Gestrin*: Ecce dolor (pesem). — V. *Janko Podgorec*: Iz naše vasi. — VI. *Anton Funtek*: Kot list zvenel (pesem). — VII. *Dr. Fran Celestin*: Josip Stritar (Boris Miran). — VIII. *Pogled po slovan-skem svetu*: 1. Slovenske dežele. 2. Ostali slovan-ski svet. — SLIKE: I. Josip Stritar s faksimile. II. Novi češki muzej v Pragi. III. „Gušarica“ v Posavini. — „SLOVAN“ velja za vse leto 5 gld., za polu leta 2 gld. 50 kr. in za četrt leta 1 gld. 25 kr.

„LJUBLJANSKI ZVON.“

Gld. 4.60. (933—11)
Gld. 2.30. — Gld. 1.15.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
5. jan.	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	727-78 mm. 724-21 mm. 721-27 mm.	-5.6° C -2.4° C -3.2° C	sl. szh. sl. szh. sl. zah.	obl. obl. obl.	110 mm. snega.
6. jan.	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	717-43 mm. 718 00 mm. 719 17 mm.	-4.6° C -1.4° C -2.4° C	sl. vzh. brezv. brezv.	obl. obl. obl.	1180 mm. snega.

Srednja temperatura — 3.7° in — 2.7°, za 2.9° pod in 0.1° nad normalom.

Dunajska borza

dne 7. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83 gld —	kr.
Srebrna renta	83 „	80 „
Zlata renta	113 „	80 „
5% marcna renta	101 „	05 „
Akcijske narodne bank	880 „	— „

Izdatelj in odgovorni urečnik: Ivan Železnikar.

Kreditne akeije	292 gld. —	kr.
London	126 „	30 „
Srebro	— „	97 „
Napol.	5 „	93 „
C. kr. cekini	61 „	87 1/2 „
Nemške marke	131 „	50 „
4% državne srečke iz l. 1854	100 gld.	168 „
Državne srečke iz l. 1864	103 „	80 „
Ogerska zlata renta 4%	93 „	5 „
Ogerska papirna renta 5%	105 „	50 „
5% štajerske zemljišče. edvez. oblig.	100 gld.	— „
Dunava reg. srečke 5%	1/4 „	25 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	100 „	10 „
Prior. oblig. El. zabetine zapad. železnice	100 „	75 „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	10 „	19 „
Kreditne srečke	120 „	114 „
Rudolfove srečke	211 „	75 „
Akcijske anglo-avstr. banke	— „	— „
T. amway-društ. velj. 170 gld. a. v.	— „	— „

600 hektolitara

djelom bjela, djelom crna iz-vrstna vina od godine 1886 nudi-ja vla-stelinstvo **Hruškovrh**, pošta **Krašič**, željezniška postaja **Jaska**, — uz povoljne cijene.

Gjuro Burgstaller.

(13—1)

Priznato nepokvarjene, izvrstne

VOŠČENE SVEČE

izdelujejo (925—4)

P. & R. Seemann v Ljubljani.

Važno za trpeče
na prsih in plućih.

Neogibno potrebno zoper kašelj, hripavost, zasliženje, katar in oslovski kašelj, za take, ki želijo dobiti čist in krepak glas, za škrofelj-naste, krvične, slabotne, bledične in krvi-revne je

sok
kranjskih
planinskih
zelišč,

s podfosforno kislim apnom in železom pomešan.

Lastni izdelek. Cena 56 kr.

Dobiva se v (727—13)

LEKARNI TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Umri so v Ljubljani:
3. januarja: Marija Černak, po-možnega uradnika hiš 16 let, sv. Flo-rijana ulice 40, za jetiko.
4. januarja: Marija Rakovec, hiš-nicega posostnika, 41/2 leta, Sotška 8, za škrtiči. o. — Anton Jerina, hišni posestnik, 73 let, Cesta v mestni log 16, za jetiko.
V deželni bolnici:
3. januarja: Martin Florjančič, klin-čar, 40 let, za jetiko.

Kuverte s firmo
priporočila po najnižji ceni
„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani.

Sigmund Mittelbach

Krebs-Apotheke in Wien, I., Hoher Markt

najuljudneje priporoča sledeče medicinsko-farmacevske specialitete, ki so v vsakem oziru zares izvrstne, preskušene in zanesljive.

Švedske kapljice. Jedno naj-starejših in najboljsh domačih zdravil, ki se v naj-več evropskih deželah v neštevilnih rodbinah proslavlja kot pravi speci-ficum proti vsem boleznim, katere iz-virajo iz pokvarjenega želodca, sla-bega prebavljenja ali prehlada; po prastarem receptu napravljiva lekar Mittelbach švedske kapljice, ki so daleč okoli jako priljubljene. Cena steklenici 50 kr.

Lasni cvet za krepčanje lasnega temelja in lasnih ko-renin, za odpravo luskin, kakor tudi za ohranjenje in pospeševanje rasti las. Steklenica velja 80 kr.

Anatherin ustna voda in zobna pasta, že več kakor pri-ljubljenejša in najboljša čistilno in ohranilno sredstvo za zobe. Cena steklenici 40 kr., z bna pasta 60 kr.

Plučni zeliški med. Proti kašlju, hripavosti, zasliženju, kroničnemu pluč-nemu kataru itd. Večkrat na dan naj se ga vzame jedna kavina žličica. — Cena steklenici 80 kr.

Centralna lekarna za vsa homeopatična zdravila.

Poštna naročila izvrše se z obratno pošto in prosim, da se naznani natančen naslov in poštna postaja. (899—6)

Ženski prašek najfinejša kako-vosti, popolnem neškodljiv, bel in rudeč. V škatlicah po 50 kr.

Sellerie-Elixir, iz najfinejših ra-cen, pospešuje in krepi prebavljenje, je gotovo sredstvo za ohranjenje moške sile. Steklenica 2 gld. 80 kr.

Mittelbach-ova pomada za obraz, izvrstno sredstvo proti pegam, moz-ljem, ogrcem, pikam, od strani nečisto-si kože; ako se dalj časa rabi, po-stane koža nežna in fina, gube minejo in še celo v višjih letih ohrani koži svežost. Cena lončku 80 kr.

Ozebljinski balzam. 1 stekl. 40 kr.
Mittelbach-ovi prsni bon-boni, najboljše in na gotovejša sred-stvo proti zasliženju, kašlju, hripavosti, prsnim in plućnim boleznim. Cena škatljici 35 kr.

Br. Bastler-jeve kapljice proti koleri, v steklenicah po 3 kr. in 1 gld.

Izučena orglarica,

muzikalno izobražena, ki je bila že več let v tej službi na deželi, išče tako mesto. — Natančneje pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

(14—1)

Prostovoljna razprodaja

premičnega blaga, to je: vozovi, konji z opravo, voli, krave itd. bode zaradi pr. selitve iz D. a v Ljubl. ano dne 13. t. m., to je prihodnji četrtek zjutraj ob 9. uri; zaupanja vrednim dovolilo se bode tudi plačevanje na obroke po dogovoru.

K tej razprodaji, ki bode v Dolji pri Borov-nici, uljudno vabi ter se za obilo udeležbo priporoča

(12—1) **Janez Borštnik.**

Cvet zoper tr-ganje (Gicht)

po dr. Maliču a 50 kr.

zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, otekline, otrple živce in kite itd. V svojem učinku je nepresegljiv in hitro ter radikalno zdravi, kar dokazuje na stotine priznanj iz najrazličnejših krogov.

Prodaja (749—13)

LEKARNA TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

CACAO in ČOKOLADA

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (856—28)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delicat, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštenu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE, c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.